

عنوان مقاله:

مولفه های سورریالیسم در غزلیات شمس

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی شرق شناسی، مطالعات ایرانی و بیدل پژوهی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

روح اله خدایی فر
زهرا لرستانی

خلاصه مقاله:

سورریالیسم مکتبی است هنری و ادبی که در فاصله جنگ های اول و دوم جهانی، در اروپا شکل گرفت. با نگاهی به غزلیات مولانا، می توان دریافت که اساس بسیاری از این غزلیات بر جنبه سورریالیسمی بنا شده است، به گونه ای که خواننده را به تامل و اندیشه وا میدارد. بر اساس شباهت ها و مشترکاتی که بین مکتب سورریالیسم غرب با شعر او وجود دارد، نگارنده بر آن شد تا به بررسی مولفه هایی در غزلیات مولانا از نگاه مکتب سورریالیسم بپردازد. این مقاله در نگاه اول به بررسی ویژگی ها و توانمندی های نهضت سورریالیسم از قبیل: عشق، جنون، خواب و رویا، نگارش خودکار، ناخودآگاه، پیوستگی و ناپیوستگی، بیان نقیضی، پرداخته شده و سپس به تطبیق و معادل سازی برخی از این ویژگی ها با اشعار مولانا می پردازد. سرانجام با شواهدی که در غزلیات شمس وجود دارد، به این نتیجه می رسیم که سبک شعری مولانا بسیاری از اصول و مبانی شعر سورریالیسمی را داراست. هدف از این پژوهش، تعیین کردن میزان ارتباط مولانا و محتوای شعری اش با مکتب سورریالیسم و همچنین ذکر و تحلیل شواهدی که بیانگر این پیوند می باشد. دستاورد اصلی این پژوهش این بود که به کارگیری مبانی سورریالیسم در غزل مولانا توجه به دغدغه فکری و خط مشی اندیشه او صورت گرفته است

کلمات کلیدی:

سورریالیسم، غزل سورریال، جلال الدین مولانا، سورریالیسم مولانا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/830438>

